"Artık bu kadın üzerinde senin hâkimiyetine hiçbir yol kalmadı." buyurdu. Lanetleşen erkek: Benim (bu kadına vermiş olduğum) malım ne olacak? dedi. Yine Saîd dedi ki; ona: "O mal sana ait değildir. Eğer sen zina isnadında doğru olsan bile sen o kadınla o mal mukabilinde cima etmiştin (böylece kadın onun hepsini hak etmiş oldu). Eğer sen zina isnadında yalancı isen, o mal senden daha uzaktır." denildi.

Abdullah b. Ömer –radıyallahu anhumâ-'dan- merfû olarak rivayet edildiğine göre falan oğlu filan ya Rasûlallah –sallallahu aleyhi ve sellem- birimiz karısını zina ederken görse ne yapması gerekir? Konuşsa büyük bir meseleye cevap vermiş, susacak olsan büyük bir mesele hakkında susmuş olacaksın dedi. Bunun üzerine Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem- sustu ve cevap vermedi. O adam daha sonraki günlerde Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'e gelerek sana sorduğum o konuyla imtihan olunuyorum dedi. Bunun üzerine Allah, Nur Sûresi'nin 6. ayetini indirdi; "Kendi eşlerini zina ile suçlayan fakat kendilerinden başka şâhidleri olmayan kimselere gelince…" ve bu ayetleri tamamladı. Sonra Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- adamı çağırdı, bu ayetleri okudu, vaaz ve nasihatte bulundu. Dünya azabının ahiret azabından daha hafif olduğunu bildirdi. Adam "Hayır" dedi. Seni hak ile gönderene yemin ederim ki, o kadına karşı yalan söylemiyorum. Sonra ikinci olarak kadını çağırdı, vaaz ve nasihatte bulundu. Dünya azabının ahiret azabından daha hafif olduğunu bildirdi. Bunun üzerine kadın: Hayır! dedi seni gerçekle gönderen Allah'a yemin ederim ki kocam doğru söylemedi. Bundan sonra Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem- önce erkekten başladı. Erkek kendisinin gerçekten doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört kere yemin etti, beşincisinde şayet yalancılardan ise Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasını diledi. Sonra Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- kadına döndü. Kadın erkeğin gerçekten yalancılardan olduğuna dair Allah'a dört defa yemin etti ve beşincisinde şayet o erkek doğru söyleyenlerden ise Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını diledi. Sonra Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- o ikisini ayırdı. «Allah ikinizden birinin yalancı olduğunu biliyor. Sizden tevbe edecek var mı?» diye sordu. Onlar tevbe etmekten çekindiler. Peygamber üçüncü defa: «Allah, ikinizden birinizin yalancı olduğunu bilmektedir. Binaenaleyh ikinizden tevbe edecek var mı?» buyurdu. «Artık bu kadın üzerinde senin hâkimiyetine hiçbir yol kalmadı.» buyurdu. Lanetleşen erkek: Benim (bu kadına vermiş olduğum) malım ne olacak? dedi. " Yine Saîd dedi ki; ona: "O mal sana ait değildir. Eğer sen zina isnadında doğru olsan bile sen o kadınla o mal mukabilinde cima etmiştin (böylece kadın onun hepsini hak etmiş oldu). Eğer sen zina isnadında yalancı isen, o mal

senden daha uzaktır." denildi.
[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Bu kıssanın sahibi olan, sanki hanımından şüphelenmişti. Onun zinaya düşmesinden korktu ve bu işte ne yapacağını bilemedi. Çünkü o hanımına zina iftirası atsa ve delil getiremezse kendisine iftira haddi uygulanır. Eğer susarsa bu da deyyusluk ve utanç verici bir şeydir. Bu düşüncelerini Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem-'e açıkladı. Olmadan önce soru sorulmasını kerih gördüğü için cevap vermedi. Çünkü bu şerrin gelmesinde acele etmek ve ona kapı açmaktır. Buna ilave olarak bu konuda Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem-'e bir şey inmemiştir. Bundan sonra soruyu soran bu zinayı gördü ve Allah onun ve hanımının hakkında hükmünü beyan eden ayetleri indirdi. Bu ayetler Nur Suresi'nden 6. Ayettir. "Kendi eşlerini zina ile suçlayan fakat kendilerinden başka şâhidleri olmayan kimselere gelince..." Sonra Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- adamı çağırdı bu ayetleri okudu, vaaz ve nasihatte bulundu. Eğer hanımına zina iftirasını atmada yalancı ise dünya azabı -o da kadına atılan zina iftirası sebebiyle erkeğe uygulanacak had cezasıdır- Ahiret azabından daha hafiftir. Hanımına zina iftirası etmediği ve yalan söylemediği için yemin etti. Sonra kadına nasihatte bulundu ve ona dünya azabının –o da (kadının yaptığı zinanın) cezası olan recim/taşlama- dır. Ahiret azabından daha hafif olduğunu haber verdi. Kadın kocasının yalancı olduğu konusunda Allah'a yemin etti. O vakit Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- Allah'ın başladığı gibi yani kocadan başladı. Karısının zina yaptığı hakkında doğru söylediğine dair dört defa yemin etti. Beşincisinde de eğer yalan söylüyorsa Allah'ın lanetinin kendi üzerine olması için yemin etti. Sonra da ikinci olarak kadınla devam etti. Kadın erkeğin gerçekten yalancılardan olduğuna dair Allah'a dört defa yemin etti ve beşincisinde şayet o erkek doğru söyleyenlerden ise Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını diledi. Sonra da onları ebedi bir şekilde/bir daha evlenemeyecekleri şekilde ayırdı. İkisinden biri yalancı olmasına rağmen, Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- onlara tövbe etmeleri için imkân sundu. Koca verdiği mihrini geri istedi. O mal sana ait değildir. Eğer sen zina isnadında doğru olsan bile sen o kadınla o mal mukabilinde cima etmiştin (böylece kadın onun hepsini hak etmiş oldu). Eğer sen zina isnadında yalancı isen ve büyük iftirayı atmış isen o mal senden daha uzaktır, buyurdu.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/6025